

[Inger Stilling Pedersen]

Baggrunden for Fremskridtspartiets forslag er jo virkelig nok. Vi ved, at der er en bølge af indbrudstyverier ude over landet. Vi ved, at der er mangfoldige mennesker, der føler sig usikre og har en fornemmelse af, at det bliver værre og værre. Da der så var tale om, at man ikke længere måtte have alarmerne, er det klart, at der var mange, der reagerede og blev ængstelige ved det. Men jeg synes, at justitsministeren straks reagerede og hørte på de synspunkter, der kom, og derfor kan vi også tilslutte os det, der er kommet frem.

På den anden side kan jeg også godt forstå, at Fremskridtspartiet, som det er ethvert partis ret, ønsker at drøfte disse spørgsmål, og det bliver der selvfølgelig også lejlighed til i udvalget, således at Fremskridtspartiet får lejlighed til at redegøre for, hvorfor man ønsker den foreslåede bestemmelse ind, og hvorfor man eventuelt ikke mener, at justitsministerens er tilfredsstillende.

Kristeligt Folkeparti bakker justitsministeren op, men mener i øvrigt også, at vi bør tage hele spørgsmålet om indbrudstyverier op, for det er et stadig stigende problem og noget, der ængster virkelig mange mennesker.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fra den 22. februar kom der skub i justitsministeren, der ellers kort tid før havde udstedt en bekendtgørelse, som fratog bl.a. private muligheden for at sikre hjemmet med lokalalarmer, der advarede omkringboende, i medfør af en lov, som partierne i dette Folketing i skøn forening havde vedtaget. Det skal naturligvis understreges, at Fremskridtspartiet ikke havde deltaget i denne vedtagelse.

Med ministerens bekendtgørelse, der nu er ved at blive justeret af justitsministeren, greb man ikke blot ind i den personlige frihed, nej, man greb ind i velfungerende virksomheder, som pludselig så eksportordre forsvinde og en pludselig stilstand i salg og omsætning.

De måneder, der nu er gået, betyder manglende indtjening for disse virksomheder og en masse unødigt besvær – alt sammen på grund af en lov, der ikke var gennemtænkt, en lov om vagtvirksomhed, hvori der havde indsneget sig en paragraf, som gav justitsministeren vide beføjelser. Som bekendt skal

man passe på ikke at række en vis mand lillefingeren.

I den senere tid har justitsministeren haft travlt med at ændre sin bekendtgørelse, og det er ikke uinteressant at notere, at ministeren har måttet bøje sig for fornuften hos befolkningen. Det skal ministeren naturligvis ikke lastes for; det er vældig godt, når man indrømmer, at man har lavet noget skidt.

Men med den ændring, justitsministeren nu foreslår, bliver loven jo ikke lavet om, og det er en lov, der er grundlaget for justitsministerens bekendtgørelse. Det vil sige, at dette Folketing kun kan sikre sig mod gentagelser eller nye fejltagelser ved at have været positiv over for Fremskridtspartiets lovændring. Det vil man ikke, og så må jeg gøre opmærksom på, at essensen i denne bekendtgørelse kan ændres, som jeg var inde på før, når en ny justitsminister kommer til, eller hvis der er gået lidt tid, hvor der ikke har været så meget debat om det i befolkningen.

Derfor mener Fremskridtspartiet, at det er Folketingets pligt at medvirke til, at loven skal laves om, så justitsministeren kan indrette sin bekendtgørelse efter loven.

Ministeren vil i sin bekendtgørelse, som jeg også har fået – og det siger jeg da tak for – ændre § 26, og nu bliver det interessant, for der er nemlig også en § 25 i ministerens bekendtgørelse, og den ændres ikke. Lige præcis den paragraf, § 25, har relation til lovens § 9, og netop den paragraf finder Fremskridtspartiet lige så vigtig. Den betyder nemlig, at private hjem godt nok kan have alarmanlæg, men at de skal gå over en godkendt vagtcentral. Det vil kort og godt betyde, at der er mange, der fortsat ikke kan få sikret deres værdier, for det er som bekendt en halvdyr sag at få en sådan alarm installeret.

§ 9, stk. 1, i loven bør derfor ophæves, og derefter kan bekendtgørelsen ændres. Hvad hjælper det, at der må sidde en alarm og larme i 3 minutter, hvis betingelsen er, at den er koblet til et anlæg, som kun få private har råd til?

Jeg er ikke sikker på, at ministeren er helt klar over, hvad den bekendtgørelse, der nu er ændret, dækker. Ministeren må meget gerne give mig et svar på det.

Fremskridtspartiet har fastholdt sit forslag for at sikre, at den enkelte fortsat har mulighed for at sikre hjemmet eller butikken eller